

3) Udvalgets Majoritets — Blichingbergs og Diriks — principale Forslag:

At denne Paragraph, der bliver § 2, affattes saaledes:

For Indstævningen af de i § 1 ommeldte Sager til Landsoverretterne gælde de samme Regler, som i Sager fra Kjøbstadernes Politiretter, og i de Landpolitiefsager, der førend den 27de Mai 1848 kunde indaankes for Landsoverretterne; hvoraf følger, at den søregne Bestemmelse i Ford. 15de Januar 1817 § 1 om Kjøbstæderne paa Bornholm ligeledes skal være anvendelig paa Dens Landjurisdictioner.

I enhver Politiefsag tillades det vedkommende Part selv at udstede Appellstævning til Overretten, dog at Stævningen i det seneste den næstsidste Sognebad, førend Sagen falder i Rette, indleveres i vedkommende Landsoverrets Justitscontoir og der forsynes med Rettens Segl og Justitssecretairens Underskrift imod Erløggelse af det anordnede Gebyr.

blev vedtaget med 30 Stemmer mod 11; derved bortfaldt Lovforslagets § 3 og de dertil stillede subsidiaire Forslag under Nr. 9 til 15 paa Afstemningslisten.

Formanden: Dersom det ikke vil medføre nogen vidtløftig Discussion, vil maaskee Tiden kunne strække til, at vi kunne tage det sidste Afstnit, som indeholder §§ne 4, 5 og 6, med; vi kunne jo idetmindste begynde derpaa. (Ja! Ja!)

Ordføreren: Jeg skal kun bemærke ved

§ 4, at den Indstilling, der er gjort til denne Paragraph, har tabt sit egentlige Fundament ved den Afstemning, som har fundet Sted, idet nemlig den Omstændighed, at Sagførerne ikke mødte i første Instants, ligger til Grund for den Indstilling, som Udvalget har gjort under Nr. 16 om de forskjellige Midler, ved hvilke Overretterne kunde sørge for Sagens bedre Oplysning og kunde virke til at afhjælpe de Mangler, som Behandlingen i første Instants kunde lide af. Vil man nu forudsætte, at Looven bliver overensstemmende med den stedfundne Afstemning, og at Sagførerne have mødt i Sagen i første Instants, saa er der vistnok mindre Anledning til denne Begunstigelse med Hensyn til Sagens Oplysning, som vor Indstilling til § 4 gaaer ud paa. Paa den anden Side er det jo facultativt fra Parternes Side, hvorvidt de ville lade møde ved Sagfører i første Instants, og, naar dette ikke har fundet Sted, saa kunde der maaskee endnu være nogen Anledning til at begunstige Sagens Behandling under Appellen, skjøndt det dog turde være muligt, naar man vilde være fuldkommen konsekvent, at, i det Tilfælde Sagførere kunne møde i første Instants, saa burde Sagen behandles i anden Instants som en almindelig Overretssag og der ikke nyde de Fortrin, som Indstillingen til § 4 nærmest gaaer ud paa. Denne Gjenstand vil naturligviis nærmere blive taget under Overveielse af Udvalget, inden Sagen kommer til 3die Behandling. Indstillingerne til §§ne 5 og 6 ere kun Redaktionsbemærkninger, som jeg ikke skal opholde mig videre ved.